

KAFESTEKİ CUMHURİYET VE KEMALİZM

Prof.Dr. EROL MANİSALI

Atatürkçü düşüncenin (veya Kemalizm) içini dolduramaz boş bırakırsak, işte o zaman Kemalizm ve Cumhuriyete ihanet etmiş oluruz.

Biz laikiz, biz Cumhuriyetçiyiz, biz halkçıyız, biz ulusalcıyız demek yetmez. 21. yüzyılın başındaki Türkiye için bu ifadelerin içini işlemek, somuta indirgemek, boş çuval gibi bırakmamak gerekir. Boş çuval gibi bıraktığımız zaman birileri alır o boş çuvalı bizim kafamıza Süleymaniye'de olduğu gibi geçirir.

Bugün Kemalizmin anlamı,

- bir taraftan Türkiye'nin Batı kapitalizminin postmodern sömürgesi haline getirilmesini önlemek için çaba göstermek,

- öte yandan, "*içimizdeki işbirlikçileri*" tasfiye edecek politikalar üretmek ve uygulamaya sokmaktır.

Bu iki "*temel hedef*" ortaya konmadan ve anlaşılmadan laikiz, çağdaş, Cumhuriyetçiyiz, halkçıyız, Atatürkçüyüz söylevleri, "*gardırop Atatürkçülüğü*" olmaktan öteye gitmez.

Kemalizmi "*esas mesele*" ile birlikte, "*esas sorun*" ile birlikte algılamak ve çağdaşlık, laiklik, özgürlük gibi hedefleri "*esas mesele*" ile birlikte çözmek gerekir. Çünkü, "*esas mesele*" halledilemez ise ne laiklik, ne özgürlük, ne de demokrasi hedefine ulaşılır.

Batı kapitalizminin Türkiye üzerindeki sömürgeci dayatmaları engellenmeden ve uzantıları tasfiye edilmeden hiçbir şey yapılamaz.

Bu iki sorun ilerlerken, biz laikiz, biz halkçıyız, biz Cumhuriyetçiyiz, biz özgürlüklerden yanayız demenin anlamı yoktur. Sadece bu ifadelerde kalmak, bir kafesin içindeki kuşun "*uçma özgürlüğü*" ile eşanlama gelir. Kuşu kafese koyduktan sonra, "*sen kafesin içinde istediğin kadar uçabilirsin, uçmakta özgürsün*" diye alay ederler.

'Esas meseleyi' anlamak...

Bugün Batı'daki odaklar, kısaca Batı kapitalizmi soğuk savaş sonrasında Türkiye'yi parçalayıp denetimi altına almak istiyor. Yavaş yavaş, sindirte sindirte. "Kuşun etrafına kafes örülürken", tabii, uçmakta özgürsün istediğin kadar uç deniyor Türkiye'ye.

Avrupa Birliği, yarın da içine alamayacağı Türkiye'yi "*himayesi altına*" alıp sömürgeleştiriyor. Onun için önce Kıbrıs'ı ver, Ege'yi ver, Patrikhane'yi devletleştir, Ermenilere soykırım yaptım de, KADEK'le masaya otur diyor. Ve alay edercesine, "*Önce Kıbrıs'ı, Ege'yi ver ki masaya oturalım*" diyebiliyor. Bu gayri ciddi tutumu, içi-

mizde kimileri bile bile ciddiye alıyorlar.

Ve işin daha da vahim yanı, AB'nin ve ABD'nin içimizdeki uzantıları olan bazı büyük sermaye çevreleri ve bazı siyasi parti liderleri Batı kapitalizminin bu emperyalist oyununu onlarla birlikte oynuyorlar. Bu oyunu ulusalcı ve anti-emperyalist siyasi partilerin, işçi sendikalarının, üniversitelerin, memurun, köylünün, esnafın, meslek örgütlerinin ve tabii ordunun engellemesi gerekir. Yani 70 milyon insanın ortak ses vermesi gerekir.

Çünkü bu hareket, Batı kapitalizminin Türkiye'yi yeniden sömürgeleştirmek için giriştiği bir harekettir. Bu harekete karşı çıkmadan ben laikim, ben Cumhuriyetçiyim, ben Atatürkçüyüm demek, "*kafesin içinde uçma talimi yapmaktan başka bir şey değildir*".

"*Kimileri*" bunu özellikle yapıyorlar. 70 milyon insan kafesin içine sokulurken, kendilerinin kafesin içine sokulurken, kendilerinin kafesin dışında kalacaklarını düşünüyorlar: "*Efendilerinin icazeti ile*" tabii...

- 1995'te bazı büyük sermaye çevreleri ve bazı "*liberal*" politikacılar, Batı kapitalizmi adına Gümrük Birliği ile, "*Türkiye'yi kafesleme*" operasyonu'nun ilk adımını attılar. Bu soğuk savaş sonrasında Türkiye üzerindeki Batı operasyonunun ilk önemli kurumsal hamlesi idi.

- 2000'li yıllarda kimi büyük sermaye çevrelerine köktenci siyasiler de "aynı misyon" doğrultusunda katıldılar. Irak'a asker gönderilmesi 1995'ten sonraki ikinci önemli gelişmedir. Başlatılmaları işi tamamlamak, istiyorlar.

Türkiye Irak'a asker göndermiyor; Irak'ı işgal eden ABD'nin emrine kuvvet tahsis etmiş oluyor.

Eğer asker gönderilirse "*askerlerimiz, işgalci ülke ABD komutasında, Irak (ve Arap) halkı ile çatışmaya itilecektir*". Türkiye Batı'nın bizim için hazırladığı kafesin içine tamamen sokulmuş olacaktır.

Türkiye'nin Batı kapitalizmine tek yanlı bağlanmasına karşı çıkmadan ve içimizdeki işbirlikçileri tasfiye etmenin önceliğini anlamadan, "*ben laiklikten yanayım, ben demokrasiden yanayım, ben Cumhuriyetten ve çağdaş uygarlıktan yanayım*" söylevlerinin hiçbir anlamı yoktur.

Kendi kendini aldatmaktan ve işbirlikçilerin ekmeğine yağ sürmekten başka...